

Hvad det ærede Medlem (det er altsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup) sagde, er selvfølgelig forkert. Svendborg Slagteri har ingen Sunde før Konfliktten benyttet den tyske Ipen-Liniens Flaade til Transport af Flæsk til Hamborg, hvor det blev omladet og sendt til England, og efter at Konfliktten er afsluttet, bruger Svendborg Slagteri ikke Ipen-Linien, men sender sit Flæsk til England med danske Baade. Saaledes er det faktisk Forhold, og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg kender dette Forhold til Bunds og ved, at der har været Forhandlinger med Arbejderne, om de vilde indlade Flæsken, naar det gik med tyske Baade, som altsaa stod udenfor Dampskibsrederiforeningen, og at Arbejderne var villige dertil og lastede disse Baade under Konfliktten." Saaledes udtalte det ærede Medlem Hr. P. Andersen sig, han kendte Sagen til Bunds, og det ærede Medlem kunde staa op og sige, at det selvfølgelig er rigtigt, hvad den højtærede Statsminister har sagt, og selvfølgelig urigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup har sagt. Paa denne Foranledning udsendte Forpagter Theilmann en Erklæring til Redegørelse af hele Forholdet for at vise, at det ærede Medlem Hr. P. Andersen knapt havde set saa rigtigt paa Forholdet, som han gav det Udtryk her fra Folketingets Talerstol. Forpagter Theilmann udsendte en Erklæring, som lyder saaledes: „I Anledning af, at Statsministeren og Hr. Folketingsmand P. Andersen, Svendborg, gentagne Gange er fremkommet med Paastand om, at jeg som Formand for Svendborg Andels Svineslagteri ikke skulde have holdt mig til Sandheden, naar jeg under Arbejdskonfliktten hævdede, at Svendborg Andels Svineslagteri ikke under Konfliktten benyttede sig af andre Skibe end dem, med hvilke Slagteriet ogsaa før Konfliktens Udbrud havde sendt sine Varer til England, skal jeg endnu en Gang tillade mig at stadfæste mine Udtalelsers Rigtighed. Svendborg Andels Svineslagteri har siden 14. Januar i Aar ogsaa efter Konfliktens Slutning ved Siden af sin sædvanlige Forsendelsesrute over Esbjerg saa godt som regelmæssigt hver Uge benyttet Ipen-Liniens Rutebaade over Hamborg til Forsendelse af større Partier af Bacon eller Spisefedt til det engelske Marked. Skulde nogen endnu tvivle om mine Udtalelsers Rigtighed, foreligger der paa Slagteriets Kontor til behageligt Eftersyn en af Ipen-Liniens herværende Ekspedition attesteret Udskrift over Forsendelserne. Naar Slagteriet senere er ophørt at sende Flæsk via Hamborg til England, er Grunden den, at Slagteriet

har fundet det fordelagtigt at benytte den nye Rute over Korsør (sign.) J. Theilmann. Rigtigheden af ovenstaaende bekræftes (sign.) Aage Larsen, Direktør for Svendborg Slagteri.“ Da jeg forleden havde Ordet, manglede jeg denne Erklæring, og det lykkedes mig ikke at fremskaffe den saa hurtigt, som det var nødvendigt; det maatte altsaa vente, til jeg fik Ordet i Dag, og jeg benytter nu Lejligheden til at fremføre denne Erklæring. Den siger klart og tydeligt, at de Beskyldninger, der er rettet imod Forpagter Theilmann: at han som Formand for Femmandsudvalget havde brugt andre Transportmidler end dem, man havde brugt før Konfliktten, er uigtige. Forpagter Theilmann gør jo opmærksom paa, at de fra 14. Januar 1925 saa godt som hver Uge har brugt den tyske Ipen-Liniens Rutebaade til Forsendelse af Flæsken, og gør opmærksom paa, at de ogsaa efter Konfliktens Afslutning har brugt disse Baade til Forsendelse af Flæsk, men at de efterhaanden er gaaet bort fra at bruge denne Rute og nu bruger den nye Rute, som de danske Andelssvineslagterier har oprettet over Korsør. Deraf ses det klart og tydeligt, at det ærede Medlem Hr. P. Andersen ikke har haft Ret, da han udtalte sig saa stærkt under Debatten i Juli fra Folketingets Talerstol. Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger for at vise, at den Afbrydelse, jeg kom med forleden overfor det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, og som var foranlediget — det indrømmer jeg — af de Udtalelser, der var fremkommet af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, var berettiget. Jeg har villet korrigere disse Udtalelser og vise klart og tydeligt, hvorledes Forholdet er.

Jeg kunde godt have haft Lyst til til Slutning at gøre nogle Bemærkninger til den Debat, der foregik i Aftes, men vil dog blot komme med en enkelt Udtalelse, som jeg ikke kunde faa Lejlighed til at fremsætte, fordi den højtærede Formand ikke vilde tillade i Aftes, at der kom flere korte Bemærkninger; derfor maa den højtærede Formand undskyldte, at jeg nu bruger Tiden til at knytte en kort Bemærkning til, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde i Aftes. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ønskede at tage mig til Indtægt for sine handelspolitiske og toldpolitiske Interesser. Det var aldeles fejlagtig af det ærede Medlem at ville gøre det, thi det, jeg udtalte i den korte Bemærkning i Aftes, var netop, at vi fra Landbrugets Side var uhyre betænkelige ved at komme ind paa en aktiv Handelspolitik og uhyre bange for de Kon-